

בע"א (נצרת) 5960-04-15 - נאיל ח'טיב נ' ועדה מקומית לתכנון מבוא העמקים

בע"א (נצרת) 5960-04-15 - נאיל ח'טיב נ' ועדה מקומית לתכנון מבוא העמקיםשלום נצרת
בע"א (נצרת) 5960-04-15
נאיל ח'טיב

נגד

ועדה מקומית לתכנון מבוא העמקים

בית משפט השלום בנצרת

[06.11.2017]

סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין

החלטה

לפני בקשה שכותרתה "בקשה להצהיר על פקיעת צו ההריסה המנהלי ובקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה עד ההכרעה בבקשה זו".

לאחר עיון בכתבי הטענות על מצורפיהם, הנני דוחה את הבקשה וקובעת כי לא פג תוקפו של צו ההריסה המנהלי, אשר הוצא ביום 2.4.15, וכי יש לבצעו בתוך 60 ימים ממועד מתן החלטה זו.
א. עיקרי טענות הצדדים:

- המבקש ביקש כי בית המשפט יצהיר שצו ההריסה המנהלי פקע בחלוף המועד שנקבע בהחלטת בית המשפט מיום 22.5.16 או לכל המאוחר תוך 30 ימים ממועד אותה החלטה - ביום 21.6.16. להלן נימוקיו:
(א) סעיף 238א(א)(ט) קובע כי לא יבוצע צו הריסה מנהלי אם חלפו 30 ימים מיום הגשת התצהיר או מיום מתן ההחלטה של בית המשפט הדוחה את הבקשה לביטול הצו, לפי המאוחר.
(ב) נטען כי לפי הפסיקה לא יכשיר בית המשפט את מחדלי הרשות, שלא פעלה במהירות סבירה לביצוע הצו. בענייננו חלפו מספר שנים ממועד הוצאת הצו ושנה וחצי לאחר החלטת בית המשפט הדוחה את הבקשה לעכב ביצועו.
(ג) המבקש פירט כי ביום 2.4.15 הוצא צו ההריסה, ביום 20.9.15 נדחתה בקשה לביטולו. ביום 29.9.15 הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע הצו עקב שינוי נסיבות, בדיון מיום 11.10.15 הגיעו הצדדים להסכמה לפיו הצו יעוכב עד ליום 18.10.15 ולאחר מכן תהא המשיבה רשאית לבצעו תוך 30 ימים. ביום 12.11.15 הוארך מועד הביצוע עד ליום 17.2.16. ביום 16.12.15 הוגשה בקשה נוספת לעיכוב ביצוע הצו. בדיון מיום 14.1.16 הגיעו הצדדים להסכמה כי המבנים נשוא הצו יסולקו ע"י המבקש עד ליום 8.2.16 למעט הבניה שבסעיפים א, ב, ד, ה, ח לצו שהצו לגביה יעוכב עד ליום 14.4.16, הוסכם כי ככל וההריסה תבוצע עד 8.2.16 כמוסכם, יוכל המבקש להגיש בקשה נוספת לארכה בנוגע למבנים א, ב, ד, ה, ח לצו.

(ד) ביום 22.5.16 נדחתה בקשת המבקש לחזרה מהסדר הטיעון לביטול/עיכוב הצו. בהחלטה צוין כי על הצדדים להגיש לוח זמנים עדכני מוסכם תוך 7 ימים. לוח זמנים עדכני לא הוגש לאורך השנה וחצי שחלפו, המשיבה לא פנתה לבית המשפט בבקשה לקביעת מועד לביצוע הצו בשם לב למועד הקצוב בסעיף 238א(ט), ולא ניתן עיכוב ביצוע נוסף לצו ההריסה.

(ה) ביום 6.10.17, בע"פ 31583-06-16, דחה בית המשפט המחוזי בנצרת את ערעורו של המבקש על ההחלטה מיום 22.5.16. הערעור הוגש ביום 15.6.16, בחלוף 7 הימים למתן מועדים חדשים, כפי שנקבע בהחלטת בית המשפט מיום 22.5.16. המשיבה לא ביקשה במסגרת הערעור לעכב ביצוע הצו וביהמ"ש המחוזי לא עיכב את הצו. (ו) נושא הערעור היה עיכוב ביצוע צו ההריסה ולא ביטול הצו.

(ז) נטען כי הבקשה דנן מוגשת בחלוף 15 ימים ממועד החלטת בית המשפט המחוזי, ומכל מקום הערעור הוגש במועד בו הצו כבר פקע.

(ח) ערעור על החלטה לאשר או לבטל או להאריך או לא להאריך צו הריסה מנהלי אינו עוצר את פקיעת הצו, מבלי שהוגשה בקשה לעיכוב ביצועו.

(ט) חלפו אפוא 30 ימים מהחלטת בית המשפט מיום 22.5.16.

(י) היה על המשיבה להגיש בקשות להארכת מועד, ומשלא עשתה כן פקע תוקף צו ההפקעה בחלוף המועדים הנ"ל. (יא) בתשובה לתגובת המשיבה ציין המבקש כי ביום 16.12.15 ביקש את עיכוב צו ההריסה בלבד, ולא את ביטול הצו, ומשום כך מרוץ הימים לא פסק וצו ההריסה פקע.

2. המשיבה בתגובתה טענה כי מדובר בבקשת סרק, המהווה שימוש לרעה בהליכי משפט, לשם עיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי. עוד טענה כי טענת הפקיעה הנה טענה חסרת תום לב, וכי לא חלף המועד הנקוב בסעיף 238 לחוק. לגישתה, יש להטיל פיצויים על המבקש. המשיבה הסבירה כי עסקינן במקרקעין שיעודם חקלאי בלבד. המשיבה הפנתה לסעיף 238א(ט) הקובע כי צו הריסה מנהלי תקף 30 ימים ממועד הגשת תצהיר מהנדס הוועדה ליו"ר, וכי מניין 30 הימים יימנה מיום דחיית הבקשה לביטול הצו. ניתנה אפשרות להארכת הצו ע"י בית המשפט. הוסבר בפסיקה כי בין אם עוכב הצו ובין אם לא, תוקף הצו לא יפוג כל עוד מתנהלים הליכים משפטיים לביטול הצו, במיוחד כשהמתנגד לצו הוא היוזם את ההליכים שבעטיים מתעכב ביצועו. מבחינה עובדתית נטען:

(א) ביום 14.2.16 עוכב יישום ההחלטה מיום 14.1.16, זאת עד להחלטה מיום 22.5.16.

(ב) גם אלמלא העיכוב הנ"ל, משהגיש המבקש ביום 28.1.16 בקשה לחזרה מהסדר ולביטול ועיכוב הצו, ממילא כל עוד מנוהל הליך ביוזמת המבקש, הרי שלא פקע הצו.

(ג) בהחלטה מיום 22.5.16 לא נקבע כי הצו פקע, אלא כי הצדדים יגישו הודעה ביחס ליישום מתווה ההריסה.

(ד) בהחלטה מיום 22.5.16 דחה בית המשפט את בקשת המבקש לביטול הצו, לכן מניין 30 הימים החל ביום 22.5.16.

(ה) בתוך 30 הימים הללו, ביום 15.6.16, הגיש המבקש ערעור למחוזי על ההחלטה מיום 22.5.16, במסגרתו עתר בין השאר גם לביטול הצו.

(ו) לו סבר המבקש כי הצו פקע בחלוף 7 ימים מיום 22.5.16, לא היה מגיש ערעור ביום 15.6.16 ואף לא היה טוען בדיון בערעור מיום 22.11.16 כי הצו לא פקע. שנה וחצי ניהל הליך ערעור אף שהצו פקע לגישתו, ורק עם דחיית הערעור ביום 6.10.17, טען כי פקע לפני הגשת הערעור. לגישת המשיבה, המבקש מהתל בבית המשפט ועושה שימוש לרעה בהליכי משפט.

- ז) עם מתן פס"ד בערעור, עומדים למשיבה 30 ימים לביצוע צו ההריסה המנהלי.
- ח) תם המועד להריסה עצמית, שהוקצה עד ליום 8.2.16, ומשהמבקש לא עתר להארכת מועד להריסה עצמית למשיבה הזכות לבצע הריסה בתוך 30 ימים.
- ט) המבקש טען כי יגרם לו נזק כלכלי, אולם זאת עקב הקמת גן אירועים שלא כחוק ובניגוד לצווי בית המשפט.
- י) המשיבה טענה לחוסר ניקיון כפיים נוכח הפרת צווים שיפוטיים במהלך שנתיים וחצי, כעולה מהחלטה מיום 20.9.15, החלטת ערכאת הערעור מיום 6.10.17 והצהרת המבקש ביום 28.11.16.
- ב. המסגרת הנורמטיבית:
3. סעיף 238א(ט) לחוק התכנון והבניה קובע כדלהלן:
- "בכפוף לאמור בסעיף קטן (ב)(1)(3) לא יבוצע צו הריסה מינהלי אם חלפו שלושים ימים מיום הגשת התצהיר כאמור בסעיף קטן (א) או מיום מתן ההחלטה של בית המשפט הדוחה את הבקשה לביטול הצו, אם ניתנה החלטה כאמור, הכל לפי המאוחר; ורשאי בית המשפט להאריך את תקופת 30 הימים, אם ראה כי מן הנכון לעשות כן".
4. סעיף 238א בוטל בתיקון מס' 116 מיום 25.4.2017. ביום 25.10.2017 נכנס לתוקפו סעיף 222 לחוק התכנון והבניה, במסגרתו האריך המחוקק את התקופה למימוש צו הריסה מנהלי, בנתנו אפשרות לבצע את צו ההריסה בתוך 60 ימים מיום הגשת התצהיר, וכן בקבעו לוחות זמנים כשהבקשה המוגשת הנה לעיכוב ביצוע. הסעיף אינו חל רטרואקטיבית, אך משקף הוא את עמדת המחוקק בנושא הבקשה.
- "ביצוע צו הריסה מינהלי
222. (א) צו הריסה מינהלי יבוצע בידי היחידה הארצית לאכיפה, הוועדה המקומית או הרשות המקומית המוסמכת לאכיפה, לפי העניין.
- (ב) צו הריסה מינהלי יבוצע בתוך 60 ימים מיום הגשת תצהיר לפי סעיף 221(ב), ואולם -
- (1) הוגשה בקשה לביטול צו ההריסה המנהלי לפי סעיף 228 ועוכב ביצועו לפי סעיף 254, ונדחתה הבקשה לביטול בידי בית המשפט, יבוצע צו ההריסה המנהלי בתוך 60 ימים ממועד החלטת בית המשפט בדבר דחיית הבקשה;
- (2) הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה המנהלי לפי סעיף 254, יחולו הוראות אלה, לפי העניין:
- (א) קיבל בית המשפט את הבקשה - יבוצע צו ההריסה המנהלי בתוך 60 ימים מתום תקופת עיכוב הביצוע שקבע בית המשפט;
- (ב) דחה בית המשפט את הבקשה - יבוצע צו ההריסה המנהלי בתוך 60 ימים ממועד החלטת בית המשפט בדבר דחיית הבקשה.

(ג) לא יבוצע צו הריסה מינהלי שניתן לגבי עבודה אסורה שטרם הסתיימה אלא אם כן חלפו ארבעה ימים מיום המצאתו, ולגבי עבודה אסורה שהסתיימה - אלא אם כן חלפו שבעה ימים מיום המצאתו".
5. ברע"פ 1143/13 אמנה מריסאת נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה "יזעראלים", נקבע כי לא יפוג תוקף צו הריסה כל עוד מתנהלים הליכים משפטיים, קל וחומר כשהמתנגד לו הוא שיוזם אותם:
"אין בידי לקבל את טענות המבקשת בנוגע לפקיעת צו ההריסה, כאמור לעיל. זאת, כפי שציינה המשיבה בתגובתה, הן לנוכח הוראתו הברורה של סעיף 238א(ט) לחוק התכנון והבניה, הקובע כי: '[...] לא יבוצע צו הריסה מינהלי אם חלפו שלושים ימים מיום הגשת התצהיר כאמור בסעיף קטן (א) או מיום מתן ההחלטה של בית המשפט הדוחה את הבקשה לביטול הצו [...]', הכל לפי המאוחר'... והן לאור הלכתו של בית-משפט זה, אשר קבע, לא אחת, כי תוקפו של צו הריסה לא יפוג, כל עוד מתנהלים הליכים משפטיים לביטולו של הצו, ועל אחת כמה וכמה כאשר המתנגד לצו ההריסה, הוא שיוזם את ההליכים, שבעטיים מתעכב ביצועו... אשר על כן, דין הבקשה להידחות, אף לגופה".
באותו פסק דין נקבע:

"...במשך חודשים רבים, עשתה המבקשת כל אשר לאל ידה על-מנת שלא לקיים צו הריסה מנהלי, למבנה רחב מידות, אשר בנתה ללא היתר כדן. כך, בין היתר, פנתה היא, פעם אחר פעם, לבית-המשפט בניסיונות חוזרים ונשנים להביא לדחיית הריסת המבנה, וזאת תוך הפרת התחייבות שנתן בנה לביצוע צו ההריסה בעצמו, ותוך הסתרת פרטים והצגת חצאי אמיתות לבית-המשפט. התנהלות זו אין בידי לקבל, ויפים בהקשר זה דברי השופטת א' פרוקצ'יה, ברע"א 4998/07 שרון נ' עריית חיפה [פורסם בנבו] (8.6.2007), אשר נאמרו בהקשר דומה:
'ממהלכיו של המבקש עולה ריח כבד של ניצול לרעה של הליכי המשפט שנועד לעכב ולדחות, ככל שניתן, את ביצוע צו ההריסה המנהלי שאמור היה להתבצע כבר לפני זמן רב. האפקטיביות של אכיפת דיני התכנון והבניה באמצעות צווים מנהליים עלולה להימצא מסוכלת אם יינתן בידי אדם שנגדו הוצא צו מינהלי להפעיל את מערכות בתי המשפט כדי לעכב ולסרבל את הליכי ביצועו. אין מקום לשתף פעולה ולהיענות לפעולות שתכליתן לגייס אמצעים דיוניים שונים שכל מטרתם להשהות ולסכל ביצוע צווים חוקיים ותקפים שנועדו לאכוף בדרך יעילה ומהירה את דיני התכנון והבניה, ולהסיר בכך בנייה בלתי חוקית הפוגעת במרקם החיים ואינה מתיישבת עם שלטון החוק. ההליכים בפרשה זו מצביעים על נסיונות השהיה וסיכול כאמור, ואין להתירם בנסיבות העניין [...]'".

6. ברע"פ 4105/07 אלעובר נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה רמלה, עתר המבקש לביטול צו הריסה מנהלי, בקשתו נדחתה בבית המשפט לעניינים מקומיים, ערעור למחוזי נדחה אף הוא וכך גם בקשת רשות ערעור. משפך תוקף הצו, הגישו המשיבים בקשה להארכת התוקף ב-30 ימים נוספים ובית המשפט נעתר לבקשה, ערעור למחוזי נדחה. ברע"פ 4105/07 דן בבקשת רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי, שם טען המבקש כי מועד הביצוע של הצו פג ביום 2.10.16. בית המשפט העליון פסק כי אל לו לגורם לעיכוב ביצוע הצו לטעון לפקיעתו, שכן עלול הוא להיחשב למי שפועל בחוסר תום לב:
- "...יש להדגיש שדווקא משום שהמבקש מימש את זכות הטיעון שלו עד תומה, כפי שזכאי היה, נתעכב ביצועו של הצו. המשיבים, בהגנתם, המתינו להכרעתן של הערכאות השיפוטיות אף שלא נצטוו לכך. דבר זה אין לפקוד עליהם, ודווקא הטוען אחרת עלול להידמות למי שפועל בחוסר תום לב."
7. ברע"פ 351/05 אמירה איוב נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה חיפה נקבע כי ניתן להאריך צו הריסה מנהלי גם בחלוף 30 הימים הקבועים בחוק:
- "ניתן להאריך צו הריסה מנהלי גם לאחר 30 הימים הקבועים בחוק לביצועו. במקרה דנן, בית המשפט המחוזי החליט להאריך את המועד לביצוע הצו לאחר ששקל את כל נסיבות העניין".
- ניתן לעיין גם ברע"פ 710/02 משה דדו ואח' נ' ראש עיריית חיפה ואח', הקובע קביעה דומה.
8. במסגרת ע"פ (י-ם) 2453/08 שייך חליל עלמי ואח' נ' יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים נקבע כי לבית המשפט שיקול דעת באם להאריך מעבר לתקופת 30 הימים:
- "כבר נפסק לא אחת, כי בית המשפט מוסמך, לבקשתו של המוציא צו ההריסה המנהלי, להאריך את מועד תחילת מניין שלושים הימים לביצועו של הצו, אף אם הבקשה מוגשת לאחר תום תקופת שלושים הימים שנקבעו בצו או בהחלטת בית המשפט".
- עוד נקבע:
- "אף אם היה נוצר פער של שלושה ימים או מספר ימים בודדים, ברציפותם של צווי המניעה שהוצאו כנגד מימוש הצו, הרי שבנסיבות המקרה דנן היה מוצדק להעתר לבקשתם החלופית של המשיבים להאריך את תקופת ביצוע צו ההריסה בהתאם...נוכח העובדה שהפער האמור נוצר בשל ריבוי ההליכים המגוונים החוזרים ונשנים שהגישו המערערים, או מי מהם, לשם סיכולו של הצו, פעם אחר פעם".
- ג. מן הכלל אל הפרט:
- בענייננו, קיים רצף של "עיכובי ביצוע", חלקם מכוח החוק והפסיקה ואחרים יצירי החלטות קונקרטיות שניתנו ע"י בית המשפט:
9. ביום 2.4.15 הוצא צו הריסה מנהלי לגן אירועים שהקים המבקש ללא היתרי בניה, בקרקע שייעודה חקלאי בתחומי כפר כנא.
- הבקשה מיום 3.4.17:
10. ביום 3.4.15 הגיש המבקש בקשה לביטול צו ההריסה או לעיכובו.
11. מעת הגשת הבקשה לביטול צו ההריסה, כל הדיונים החוסים תחת בקשה זו יוצרים עיכוב ביצוע סטטוטורי מכוח הוראת סעיף 238א(ט) לחוק התכנון והבניה (במתכונתו לפני תיקון 116), לפיה 30 הימים לביצוע הצו נמנים מיום מתן ההחלטה של בית המשפט הדוחה את הבקשה לביטול הצו.
12. למעלה מן הנדרש אציין כי קיים דיון ביום 3.4.15, במסגרתו עוכב צו ההריסה עד לדיון הקבוע ליום 12.4.15.
13. בהחלטה מיום 3.4.15 ניתן צו להימנע מביצוע עבודות נוספות במקרקעין נשוא הבקשה עד לדיון הקבוע ליום 12.4.15.
14. בהחלטה מיום 7.4.15 הוארך עיכוב הביצוע והוארך צו ההימנעות מעבודות עד ליום 15.4.15.
15. בשיבת יום 15.4.15 עתר המבקש לביטול צו ההריסה ולחלופין לדחיית ביצוע הצו לתקופה של 24 חודשים כך שהמבקש יפעל לקבלת ההיתר. הדיון נדחה ליום 30.4.15 כיון שהצדדים ביקשו לנסות להגיע להסכמה.
16. ביום 15.4.15, בהסכמת הצדדים, ניתן צו איסור שימוש במקרקעין נשוא הבקשה, ככל שאינו חקלאי, ובמיוחד איסור לקיום אירועים במקרקעין עד החלטה אחרת.
17. בשיבת יום 30.4.15 ביקשו הצדדים דחייה נוספת, ביום 19.5.15 ביקשה המשיבה דחייה נוספת ובישיבת יום 28.6.15 הודיע המבקש כי הוא חוזר בו מהבקשה לביטול הצו וממקד בקשתו בעיכוב ביצוע הצו עד פברואר 2016.

18. בתאריך 20.9.15 נדחתה הבקשה מיום 3.4.15. יובהר שנית כי הבקשה מיום 3.4.15 הוגשה כבקשה לביטול הצו לעיכובו, ומוקדה מאוחר יותר לעיכובו בלבד, אך בהחלטה מיום 20.9.15 ניתנה החלטה הן ביחס לבקשה לעיכוב הצו והן ביחס לבקשה לביטול הצו (סעיף 27 להחלטה מיום 20.9.15).
- בהתאם לסעיף 238א(ט) סיפא לחוק התכנון והבניה: "...ורשאי בית המשפט להאריך את תקופת 30 הימים, אם ראה כי מן הנכון לעשות כן".
- ואכן, בהחלטה מיום 20.9.15, ראה בית המשפט כי נכון להאריך תקופת ביצוע צו ההריסה, בקבעו: "צו ההריסה המנהלי יבוצע בתוך 10 ימים מהיום".
19. הבקשה מיום 3.4.15 נדחתה בהחלטה מיום 20.9.15, בין השאר, בשל חוסר ניקיון כפיים מצד המבקש, שכן הצווים מיום 3.4.15 ומיום 15.4.15 הופרו ע"י המבקש ונוצלו על ידו לשם השלמת הבניה ולשימוש במקרקעין לעריכת אירועים.
- הבקשה מיום 29.9.15:
20. ביום 29.9.15, בטרם חלפו עשרת הימים שנקבעו בהחלטה מיום 20.9.15, הגיש המבקש בקשה בהולה, במעמד צד אחד, לעיכוב ביצוע צו ההריסה, בה טען טענה מטעה לפיה ביום 1.9.15 השלים את התנאים שנקבעו בהחלטת הועדה המקומית ובהחלטת הועדה המחוזית, ודין בתכנית טרם הפקדתה נקבע בוועדה המחוזית ליום 14.10.15. בפועל, תנאי הסף שנקבעו ע"י הועדה המקומית לא מולאו כלל ועיקר. המבקש הוסיף: "ויובהר זה עתה, ככל ותדחה התכנית לשינוי היעוד ולא תופקד ע"י הועדה המחוזית, המבקש ישקול בכובד ראש ביצוע צו ההריסה בעצמו".
- בהחלטה מיום 29.9.17, לאור הצהרת המבקש, בית המשפט עיכב ביצוע הצו עד לדיון במעמד הצדדים שנקבע ליום 11.10.15, בכפוף להפקדת ערבות ע"ס 20,000 ₪.
21. בדיון מיום 11.10.15, בהסכמת הצדדים, שניתנה עקב המצב הביטחוני, עוכב ביצוע הצו עד ליום 18.10.15 והוסכם כי ניתן יהיה לבצע את הצו בתוך 30 ימים ממועד זה.
22. ביום 12.11.15, בהסכמת הצדדים, ניתנה החלטה המתירה ביצוע הצו עד ליום 17.2.16.
- בקשה מיום 16.12.15:
23. בתאריך 16.12.15 הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה, והבקשה נקבעה לדיון ליום 14.1.16.
- בתאריך 10.1.16 הגיש המבקש בקשה בהולה למתן צו זמני עד לדיון בבקשתו.
24. בתאריך 10.1.16 ניתנה החלטה לעכב ביצוע צו ההריסה עד למתן החלטה אחרת.
25. בהחלטה שניתנה בדיון מיום 14.1.16, בהסכמת הצדדים, נקבע כי המבנים נשוא צו ההריסה וכל בניה נוספת ללא היתר שהתווספה מאז הצו יסולקו, יפורקו או יהרסו, ע"י המבקש, עד ליום 8.2.16, למעט הבניה המפורטת בסעיפים א, ב, ד, ה, ח, ב, שביחס אליה יעוכב הצו עד ליום 14.4.16. נקבע כי ככל שהמבקש יפר הסכמתו תהא המשיבה זכאית לבצע את הצו ביחס לכלל המבנים נשוא הצו החל מיום 9.2.16 עד ליום 9.4.16. עוד נקבע כי ככל שיקיים התחייבותו ויהרוס או יסלק ויפרק את המבנים ג, ו, ז, יהא זכאי להגיש בקשה להארכת מועד ביחס למבנים א, ב, ד, ה, ח, לצו, והבקשה תוגש עד ליום 7.4.16. הוסכם כי לא תוגש כל בקשה לעיכוב או להארכה של הצו ביחס למבנים ג, ו, ז לצו או ביחס לבניה שהתווספה לאחר הצו.
26. אין מחלוקת כי המבקש לא מילא אחר ההחלטה מיום 14.1.16, שניתנה בהסכמתו. משכך, בהתאם לאותה החלטה, קמה למשיבה הזכות לבצע את צו ההריסה לכלל המבנים בין 9.2.16 לבין 9.4.16.
- הבקשה מיום 28.1.16:
27. ביום 28.1.16, טרם תחילת התקופה הנתונה בידי המדינה לביצוע הצו לפי ההחלטה מיום 14.1.16, פנה המבקש לבית המשפט והגיש בקשה אשר הוגדרה כ"בקשה דחופה לאישור חזרת הנאשם מהסדר הטיעון ובקשה לקיום דיון דחוף בבקשה לביטול/עיכוב צו ההריסה".
28. בהחלטה מיום 2.2.16 ובהחלטה מיום 14.2.16, יישום ההחלטה מיום 14.1.16 עוכב עד למתן החלטה אחרת. רוצה לומר, כל ההחלטה מיום 14.1.16, לרבות עיכוב הביצוע, עוכבו עד החלטה אחרת.
- העיכוב עד החלטה אחרת ניתן ביום 2.2.16 לפני תחילת 60 הימים, שנקבעו בהחלטה מיום 14.1.16 כתקופה הנתונה למשיבה לשם ביצוע צו ההריסה.

29. מעבר לקיום החלטה שיפוטית פוזיטיבית בדבר עיכוב ביצוע הצו, כיון שמדובר, בין השאר, בבקשה לביטול צו ההריסה, הרי שחלה בנדון תקופת עיכוב ביצוע סטטוטורית, עד לקבלת החלטת בית המשפט בבקשה לביטול הצו, כל זאת בהתאם לסעיף 238א(ט) לחוק התכנון והבניה טרם תיקון 116.
30. בהחלטה מתאריך 22.5.16 נדחתה הבקשה לביטול או לעיכוב צו ההריסה המנהלי, כמו גם הבקשה לביטול ההסדר.
- הצדדים נדרשו להגיש לוח זמנים עדכני מוסכם, בתוך 7 ימים, הן לעניין הריסה עצמית והן לעניין הריסה ע"י הרשות, זאת כיון שלוח הזמנים מיום 14.1.16 לא היה רלוונטי עוד.
- אין מחלוקת כי עד היום לא הוגש לוח זמנים עדכני לביצוע הצו, ע"י שני הצדדים.
31. הנה כי כן, החלטה מיום 2.2.16, במסגרתה ניתן עיכוב ביצוע עד החלטה אחרת, חלה עד למתן ההחלטה מיום 22.5.16, וממילא עד לאותו מועד חלה גם הוראת סעיף 238א(ט) לחוק התכנון והבניה במתכונתו לפני תיקון 116.
- בחלוף 7 ימים, שהוקצו בהחלטה מיום 22.5.16 לשם הגשת לוח זמנים מעודכן, ומשלא הוצג לוח זמנים עדכני, חלה הוראת סעיף 238א(ט) לחוק, המקנה אפשרות לביצוע הצו תוך 30 ימים מתום שבעת הימים הנ"ל - קרי, מיום 29.5.16, או לפחות מיום 22.5.16 מועד ההחלטה השיפוטית בבקשה לביטול הצו.
- ערעור מיום: 15.6.16
32. הרבה לפני תום 30 הימים, כבר ביום 15.6.16, הגיש המבקש ערעור על ההחלטה מיום 22.5.16. הודעת הערעור כללה בקשה לחזור בו מהסדר הטיעון מיום 14.1.16, ולעכב או לבטל את צו ההריסה המנהלי (כיון שהביטול שנוי במחלוקת, ניתן לעיין בכותרת ובסעיף 21 להודעת הערעור).
33. בע"פ 31583-06-16, החלטה מיום 6.10.17, נדחה ערעורו של המבקש ע"י כבוד השופטת תמר נסים שי.
34. בהחלטת בית המשפט המחוזי הנכבד הודגשה סוגית העדר ניקיון כפיים מצד המבקש. נקבע כי עיכוב הביצוע נוצל לרעה ע"י המבקש להשלמת הבניה ולשימוש במקרקעין לאירועים, ללא היתר כדן ותוך הפרת צו שיפוט מיום 3.4.15 ומיום 15.4.15, כך שקיים קושי לתת במבקש אומן וגובר הצורך בהריסת המבנה לשם קיום תכלית החוק.
35. הנה כי כן, טרם חלוף 30 הימים הוגשה הודעת הערעור במסגרתה קיימת עתירה לביטול הצו. לפיכך, עצרו הליכי הערעור את מרוץ 30 הימים ומכוח סעיף 238א(ט) לחוק, שוב קיים עיכוב ביצוע סטטוטורי עד להחלטה בערעור, אשר ניתנה ביום 6.10.17. מיום 6.10.17 נמנים 30 הימים הנקובים בסעיף 238א(ט) לחוק.
- הבקשה הנוכחית - מיום: 23.10.17
36. הבקשה הנוכחית הוגשה ביום 23.10.17, סמוך לאחר ההחלטה בערעור מיום 6.10.17, ובטרם חלפו 30 הימים הנקובים בסעיף 238א(ט) לחוק התכנון והבניה.
37. בתאריך 26.10.17 ניתן צו לפיו עד למתן ההחלטה לא יבוצע צו ההריסה. למען הסר ספק, המדובר בהחלטה בדבר עיכוב ביצוע צו ההריסה עד למתן החלטה בבקשה הנוכחית.
- ד. סיכום ומסקנות:
38. המבקש יזם הליכים משפטיים ממושכים, ומיצה מלוא זכויותיו בדן.
39. במקביל, השלים המבקש את הבניה וקיים אירועים במתחם, באופן בלתי חוקי ואף תוך הפרה גסה של צווי בית המשפט, אשר ניתנו על מנת לאפשר מיצוי ההליכים המשפטיים והמנהליים אותם יזם. בנוסף, לא נרתע המבקש מהטעיית בית המשפט בטענות שונות שהתבררו מאוחר יותר כבלתי נכונות. כל אלה כפי שפורט לעיל ובמסגרת החלטות קודמות.
40. כעולה מסעיף 238א(ט) רישא לחוק התכנון והבניה ובהתאם להלכה הפסוקה כפי שצוטטה בפתח החלטתי, לא יפוג תוקף צו הריסה מנהלי, כל עוד לא חלפו 30 ימים מיום מתן ההחלטה בבקשה לביטול הצו, קל וחומר כשהמתנגד לצו הוא שיוזם את ההליכים המשפטיים.
41. סעיף 238א(ט) סיפא לחוק קובע כי בית המשפט רשאי להאריך תקופת 30 הימים לביצוע הצו, אם ראה כי מן הנכון לעשות כן. בהתאם לפסיקה הנוהגת כפי שצוטטה לעיל, בית המשפט מוסמך לעשות כן לאחר שקילת הנסיבות, גם אם מתבקש הדבר לאחר שחלפו 30 הימים, וגם אם לא הוגשה בקשה לביטול הצו אלא לעיכובו.

42. כפי שהובהר במסגרת החלטה זו, לאורך כל התקופה הממושכת, בה יזם המבקש הליכים משפטיים חוזרים ונשנים בנוגע לצו, עמד הצו בתוקפו, וביצעו עוכב לפרקים, אם מכוח החלטות ממוקדות של בית המשפט ואם מכוח הוראת סעיף 238א(ט) לחוק התכנון והבניה במתכונתו טרם תיקון 116.
43. במקרה דנן, צו ההריסה המנהלי לא פקע בשום שלב. למעלה מן הנדרש אציין כי דווקא משום שהמבקש מימש את זכות הטיעון שלו עד תומה, נתעכב ביצוע הצו. העובדה שהמשיבה, בהגנותה, לא ביצעה את הצו תוך כדי הדיונים בבקשות הרבות שהוגשו ביוזמת מבקש, אינה יכולה להיזקק לחובת המשיבה. בהתאם להלכת אלעזר, הטוען אחרת עלול להידמות למי שפועל בחוסר תום לב.
44. בשולי הדברים אזכיר כי סעיף 238א בוטל בתיקון מס' 116. ביום 25.10.2017 נכנס לתוקפו סעיף 222ב לחוק התכנון והבניה, במסגרתו האריך המחוקק את התקופה למימוש צו הריסה מנהלי, בנותנו אפשרות לבצע את צו ההריסה בתוך 60 ימים מיום הגשת התצהיר או מתום ההליך המשפטי. סעיף 222ב קובע עיכוב ביצוע סטטוטורי גם כשמתקיים הליך משפטי בבקשה לביטול הצו וגם כשההליך המשפטי נובע מבקשה לעיכוב ביצוע הצו בלבד. הסעיף אינו חל רטרואקטיבית, אך משקף הוא את עמדת המחוקק בנושא הבקשה, עמדה המתיישבת עם מסקנתי כי תוקפו של הצו לא פקע.
45. נוכח האמור, צו ההריסה לא פקע. הבקשה להצהיר על פקיעתו - נדחית.
46. צו ההריסה המנהלי יבוצע בתוך 60 ימים ממועד מתן החלטה זו.
- המזכירות תשלח החלטתי לצדדים באמצעות פקסימיליה ותוודא טלפונית קבלתה.
- ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ח, 06 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.